

slovitev in otvoritev narodne šole po sledečem sporedu: ob pol 9. uri odhod kolesarjev in konjenikov naproti knezoškofovemu namestniku. Ob 10. slovesen sprejem predstavnikov oblasti. Ob 10. povorka k službi božji. Ob 10. sv. maša, pozdravni govori, blagoslovi. Popoldan se vrši veliko narodno slavlje. Pri popoldanskem kakor tudi pri popoldanskem sporedu sodeluje pevsko društvo »Jadrani« iz Maribora. Treba še posebej omeniti, da bi bila šminkavska šola lahko pozidana že v mirnih časih z denarjem »Südmarke« in »Schulvereina«, a so šminkavski narodno zavedni možje to pomembno ponudbo odločno odklonili. Vsa čast tolikanj zavednim narodnjakom!

Šmartno pri Slovenjgradcu. V sredo, dne 8. avgusta je bila tu lepa poroka. Poročil se je Krpač Ivan, občinski tajnik, z Mici Kurten, nečakinjo-rejenko Rotovnikove matere in očeta iz Legna. Novi par je poročil starotrkški g. župnik Horvat, ki je za novoporočenca daroval tudi daritev sv. maše, med tem je domači g. nadžupnik Somrek vodil na koro cerkveni pevski zbor, ki je ubrano prepeval v čast božjo in v veselje svojemu pevovodji — ženinu. Ženinova priča je bil g. Verdelj, posestnik in gostilničar iz Saleka, nevestina pa profesor Ivan Prijatelj. Na predvečer poroke je napravila šmartinska požarna bramba ženinu bakljado, fantje-pevci so pa zapeli podoknico. Novoporočencema želimo tudi mi obiskreče in božjega blagoslova.

Šmartno pri Saleku. V nedeljo, dne 5. avgusta smo obhajali desetletnico dušnega pastirstva našega g. župnika duhovnega svetnika Potokarja Gregorja. 18 let je za opravljal težavno službo v Bočni, a sam ljubi Bog ga je poslal v našo faro. V svoji skromnosti ni hotel g. župnik nobene zunanje slavnosti, a farani smo se hoteli oddolžiti za neprecenljive zasluge za šmarčko faro. Zato smo ga pa hoteli iznenaditi in smo ga v nedeljo po rani sv. maši počakali pred cerkvijo, kjer smo mu izrekli svojo zahvalo in čestitke. Izredno velika množica faranov se je zbrala okoli svojega očeta, posebno ganljivo je bilo gledati belo oblečene deklice, ki so s cvetjem obdale svojega dušnega pastirja. Domači kaplan je vernikom pojasnil pomen te slavnosti, nato je sledila deklamacija šolarke, pozdrav in čestitke g. župana. Vsa prireditelja je tako ganila farane, da so vsem igrale solze v obeh, ki so gledali pred seboj svojega dušnega pastirja, ki je kljub svojim šestim križem še tako čil in krepak. Želimo vsi farani — kakor je omenil g. župan, — da bi Vas, preč. g. župnik, ljubi Bog ohranil, da bi pri nas obhajali še zlato sv. mašo.

Paka. Tukaj je divjala močna nevihta in je med nevihte udarilo v gospodarsko poslopje Pavla Ramšak, p. d. Požek, na Paki. Udarilo je v svinjak, od katerega sta se vnela hiša in hlev. Takoj je bilo vse v plamenih ter se ni dalo razen živine in nekaj orodja ničesar rešiti. Škoda znaša 250.000 dinarjev, dočim je bil posestnik zavarovan samo za 20.000 Din.

Planina pri Sevnici. Še živimo Planince. Spomladi nas je bilo nekaj bolanih na neki španski podobni bolezni. Ozdraveli smo, hvala Bogu, brez zdravniške pomoči, da smo lahko spravljali seno in žito. Ozimino žito je bilo pri nas bolj redko kakor navadno, vsled predolgo ležečega snega. Kar ga je bilo, je v miru rastle, bili smo do sedaj, hvala Bogu, toče obvarovani. Za eno leto bo že žita, drugo leto bo pa Bog dal drugega. Suše nimamo, imamo vsak teden dež. Davkarja tudi ni na nas položila. Poslala nam je položnice za davek, kakerega bomo težko plačali. Gotovo ne veste,

VELIKO ROMANJE NA SV. GORE

(župnija Sv. Peter pod Sv. gorami.)

Kakor vsako leto, tako se tudi letos vrši v dneh 5., 6., 7., 8. in 9. septembra veliko romanje k Mariji svetogorski, župnija Sv. Peter pod Sv. gorami.

Romarske slovesnosti se pričnejo že v sredo 5. septembra ob 6. uri zvečer, ko je otvoritev tridnevne s slovesnimi večernicami. Prve tri dni: 6., 7. in 8. septembra se bodo vrstile svete maše od petih pa neprestano do opoldne. Med tem bodo vsaki dan pridige ob 7. in ob 10. uri, kakor tudi dne 6. in 7. septembra ob 6. uri zvečer pri slovesnih večernicah. V nedeljo, dne 9. septembra bo rano sv. opravilo ob 7. in pozno ob 10. uri. Poskrbljeno je za dovolj spovednikov.

Častilci Marijini! Ni mogoče prešteti vseh uslišanj in milosti, ki jih je svetogorska kraljica skozi stoletja sipala na tem kraju trpečemu človeštvu. Zato pa tudi naval romarjev vedno narašča. Naj tudi letošnje romarske slovesnosti zberejo te dni na ta prijeten hrib tisočero glavo množico, da dokaže udanost in zvestobo nebeški Kraljici in njenemu Sinu. Slovenci, Marijin narod, vaša Mati vas kliče!

g. urednik, kaj sedaj delamo. Krizo odganjamo, kolikor jo moremo, pa še noče iti proč. Bog ve, kaj bo, če ne bo šla. Ljudje božji, nič se ne bojte, mene je samega strah.

Redka srečanja s smrtjo.

V vsakdanjem življenju nas lahko doleti smrt pri vsakem koraku. Dokazov za omenjeno dejstvo nam nudi dovolj življenje.

Pismonoša in karbidka.

Pismonoša v Parizu se je peljal po končani službi zadovoljno na svojem kolesu proti domu. Predpoldanski dež je nekoliko omilil poletno soparico, tu in tam je še bilo videti kako mlako na cesti. Pri zaokrenu v stransko ulico je padel pismonoša s kolesom vred. Karbidna svetilka je padla z bicikla in se je razletela v mlaki. Plameni so švigali kvišku, dosegli obleko pismonoše, ki se je začel valjati liki goreča baklja ob cesti. Mož je umrl nekaj ur po prepeljavi v bolnico v nepopisnih bolečinah.

Mrlič kot življenjski rešitelj.

Mrlič kot življenjski rešitelj — je pač eden najbolj redkih slučajev, kar si jih sploh zamoremo misliti. Dogodil se je pred kratkem v Lecco v bližini Comer jezera. Z zemljo naložen tovorni avto je padel preko obcestnega pobočja. Šoferja je pokopal voz pod seboj, spremljevalca je pognal sunek iz avtomobila,

Pri revmatizmu v glavi, ledjih, plečih, živčnih bolečinah v kolkih, usedu (Hexenschuss) se uporablja naravna »Franz Josefova« voda z velikim pridom pri vsakdanjem izpiranju prebavnega kanala. Univerzitetne klinike izpričujejo, da je »Franz Josefova« voda posebno v srednjih letih in starostni dobi, izborno čistilo sredstvo za želodec in čreva. »Franz Josefova« grenčica se dobiha v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

zakopal se je v pesek tako, da mu je gledala še ven glava in si sam nikakor ni mogel pomagati in se ne ganiti. Iz prevrnjenega avtomobila se je neprestano oglašala električna hupa. Še le zvečer so prišli mimo kraja nesreče poljski delavci, katere je priklicalo brlizganje hupe. Rešili in izkopali so iz peska najprej še živega spremljevalca, ker sicer bi se bil zadušil pod peskom, ki se je neprestano udiral nanj in nato so dvignili prekucnjeni avtomobil. Voz je stal na kolesih in hupa je potihnila. Kaka je rešitev uganke? Šofer je bil pri prekucu avtomobila pri priči mrtev. Z glavo je priletel na gumb, ki je sprožil električno hupo. Mrtvec je pritiskal z glavo na gumb, hupa je hreščala in je slednjič vendarle priklicala pomoč in je bil eden od obeh ponesrečenih ušel grozne smrti počasnega zadušenja pod peskom.

Ubit od knjig.

Naslednji slučaj se je zgodil pred šestimi leti. Baltiški baron v mestu Riga na severu je bil lastnik obsežne znanstvene knjižnice. Lepega dne so našli barona mrtvega v knjižnici in tik ob truplu je ležalo na tleh nekaj debelih knjig. Dokazali so, da je padlo gospodu nekaj težkih zvezkov na glavo, kar je povzročilo smrt. Dobesedno vzeto: starega barona je ubila znanost.

Od mrtvega ustreljen.

Od mrtvega ustreljen! Kaj takega se lahko porodi samo v domišljiji kriminalističnega pisatelja. Nikakor ne! Omenjeni slučaj beleži čehoslovaška policijska kronika. Na mesto samomora se je pojavil uradni zdravnik v spremstvu policijskega stražnika. Smrtno pogoden je še vedno držal krčevito orožje v roki. Policaj je skušal ustreljenega dvigniti od tal, pri tem poskusu se je sprožil samokres, krogla je zadela stražnika v trebuh in je kmalu umrl.

Strelec, katerega je zadela lastna krogla.

Strelec, katerega je zadela lastna krogla — takale trditev tudi presega domišljijo navadnega smrtnika. Lani decembra je nameril ljubosumni šofer v Berlin-Spandau samokres proti svoji nevesti. Krogla je zgrešila cilj, se je odbila ob steni ter je zadela strelca v roko. Zadetega so morali takoj oddati v bolnico, ker sicer bi ga bila objela majka smrt radi izkrvavljenja.

Usoda dveh slepcev.

Res žalostna je usoda dveh slepcev. Ob oglu ceste v Parizu je čakal slepec, da bi prekoračil v ugodnem trenutku oni del ceste, ki je določen za vozila. Ko je stopil nekdo ob njegovo stran, je bil slepi prepričan, da ga hoče usmiljena duša popeljati preko opasnega mesta in se je oprijel njene roke. Oba sta postala smrtni žrtvi avtomobilske nesreče. Oni drugi, kateremu je zaupal slepec usodo srečne prepeljave preko ceste, je bil tudi slepi!

Poseben talent za jezike.

Kot največja talenta za znanje jezikov se navajata navadno kardinal Mez-